

Sygn. akt VI Gz 36/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jerzy P. Naworski (spr.)

Sędziowie: SO Małgorzata Bartczak-Sobierajska, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2017 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) sp. z o.o. w O.

przeciwko dłużniczce J. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia dłużniczki na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 19 grudnia 2016 r., sygn. akt V GNc 1614/16

postanawia

1. oddalić zażalenie,
2. zasądzić od dłużniczki na rzecz wierzyciela kwotę 300,00 zł (trzysta) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego

Jerzy P. Naworski

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2016 t. Sąd Rejonowy zasądził od dłużniczki na rzecz wierzyciela kwotę 828,85 zł tytułem kosztów postępowania zabezpieczającego oraz kwotę 1.200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego w tym postępowaniu wskazując m.in. na uprawomocnienie się postanowienia komornika z dnia 02 sierpnia 2016 r. ustalającego te pierwsze koszty (k. 44-45).

W zażaleniu na to postanowienie dłużniczka wniosła o jego zmianę i oddalenie wniosku w całości, negując uprawomocnienie się postanowienia komornika. Żaląca się podniosła, że w postępowaniu zabezpieczającym była reprezentowana przez radcę prawnego, który zgłosił swój udział w postępowaniu pismem z dnia 11 lipca 2016 r., lecz o treści postanowienia dowiedział się dopiero z zaskarżonego postanowienia (k. 59-59, s. 2).

Wnioskodawca w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie i o zasądzenie od dłużniczki kosztów postępowania zażaleniowego zarzucając, że w toku postępowania zabezpieczającego nie otrzymał odpisu pełnomocnictwa radcy prawnego (k. 72-73).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Komornik M. A. w odpowiedzi na zarządzenie Sądu w piśmie z dnia 28 lutego 2017 r. oświadczył, że obowiązana nie była w postępowaniu o udzielenie zabezpieczenia reprezentowana przez radcę prawnego. Wprawdzie w dniu 13 lipca 2016 r. wpłynął wniosek radcy prawnego T. G., lecz bez pełnomocnictwa (k. 85).

Zarzut skarżącej, że postanowienie z dnia 02 sierpnia 2016 r. nie było prawomocne jest chybione. Niezależnie od oświadczenia powołanego komornika podkreślić trzeba, że wierzyciel dołączył do wniosku uwierzytelnione przez radcę prawnego postanowienie komornika z dnia 02 sierpnia 2016 r. ze stwierdzeniem prawomocności (k. 31). Zawarte w odpisie dokumentu poświadczenie ma charakter dokumentu urzędowego (art. 129 § 3 k.p.c.). Taki sam charakter ma postanowienie komornika, a tym samym stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.). Skarżąca nie zaprzecza treści tego dokumentu, co powoduje, że jej zarzut podniesiony w zażaleniu jest nietrafny.

Na marginesie dodać trzeba, że sformułowany w zażaleniu zarzut nie może odnosić się do zasądzonego przez Sąd od dłużniczki wynagrodzenia za zastępstwo prawne w postępowaniu zabezpieczającym. Komornik bowiem w sposób wiążący ustala jedynie koszty wykonania zabezpieczenia, natomiast wysokość pozostałych kosztów ustala sąd, rozstrzygając o nich zgodnie z zasadami odpowiedzialności za wynik postępowania określonymi w art. 98 i nast. k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

W konsekwencji należało na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 i art. 13 § 2 k.p.c. zażalenie oddalić i zasądzić od dłużniczki na rzecz wierzyciela tytułem kosztów postępowania zażaleniowego kwotę 300,00 zł stanowiącą wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości określonej w taryfie radcowskiej przed jej zmianą dokonaną nowelą z dnia 3 października 2016 r. (Dz. U. poz. 1667) - art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 i art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c.

Jerzy P. Naworski

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Joanna Rusińska

(...)

Z.

1. (...),

2. (...),

3. (...)

T. 10/03/2017 r.